

Omnis igitur regularis monochordi
 constitutio. sedm preclara disertissimi viri Boetii
 instructione in xv chordis consistit. p quas totius
 armonie uis rata conexione decurrit. si tamen synemenon
 non desit. Quibus etia adhuc moderni solertiores una
 insine chorda uelut in quibusda cantibz omnino neces
 saria addiderunt. synemenon qq. in inferioribz sicut
 in superioribz neqd omnirate cantilene deesset appo
 fuerunt. Que in quatuor diuidunt tetrachorda. his no
 mimbz discreta. Tetrachordu grauiū. tetrachordum
 finalium. tetrachordu superiorū. tetrachordu excellen
 tium. Tetrachordu grauiū dicit. eo qd sit infra tetrachor
 dum finalium. & reddat sonū omnū grauiissimū. Tetrachor
 du finalium. eo qd in eo sit finis omnū tonor. legim
 me currentium. Tetrachordu superiorū. eo qd sit superius
 constitutū. Tetrachordu excellentiū. quia excellit sono
 rium aliorū. In medio horz solet interseri quintū tetrachor
 du. qd dicit synemenon idest coniunctū. Alia qq. q
 tuor tetrachorda etia aliis nominibz titulant. & ex
 principalū incis chordarū uocabulis nominantur.
 ¶ etum quia omnis cantilena in quibusdā i q. uocibz scil
 certis & determinatis sonis quos greci ptonoi uo
 cant quasi ad similitudine loquendi ordinabz sit con
 textur. utque admodū literarū elementis omnis
 sermonū series digerit. ita qq. armonie concentus
 rationabili sonorū quantitate pinatur. non abire se

cf. princip. Abbatis Gerberti de syllaboz
 de re musicae serm. 2. p. 67.

Karlruhe LB

K 504, fol. 1^r

idest quartus magister. Autem enim greci magistros
 dicunt. quasi auctoratos. idē auctoritate predictos.
 quorū uidelicet p̄cellit auctoritas. Unde acōparatio
 ne altioris gradus. hos modos ita uocari obtinuit usus.
 Alii uero quatuor inferiora loca possidentes. sic uocantur.
 Plagis p̄ti. idē lateralis p̄mi subauditur autenti. quasi
 sublatare ei contineat. & inferior sit. Simili ratione
 plagis deuteri. plagis triu. plagis tetrardi. Sed nos
 eorū regulas dantes. latinis utamur nominibus. & ex
 celsiores magistros. inferiores uero discipulos nominem.
 Sed antequā eorū intensiones uel remissiones incipiam.
 finales omnium neruos ostendam. Quatuor sunt uoces
 que uocantur finales. eo qd̄ in una qualibet harum
 regulares finiunt cantiones. uidelicet **D. E. F. G.**
 que sunt. lychanosypaton. ypatesmeson. parypate
 meson. lychanosmeson. Que ideo ex omnibus electe
 sunt finales. qd̄ in septē uocū discrimina inueni
 ant sonoriore. Extra quas si uel uetus uel noua cantio
 finiat. irregularis & n̄ legitima sine dubio iudicatur.
 Cantus igitur magistri eiq̄ discipuli idē p̄mi & scđi modi
D finitur. secundi magistri eiq̄ discipuli idē tereti
 & quartimodi in **E.** tereti magistri eiq̄ subiecti idē
 quinti & sextimodi in **F.** quarti magistri eiq̄ disci
 puli idē septimi & octauimodi in **G.** Sed quia nomi
 na & finales eorū dixim. intensionis & remissionis limi
 tes aperiamus. Protus itaq̄ autentus idē primus
 magister constat ex prima specie diapente. & ex